

едно мѣсто, което ся имѣнуваше губилище извадихъ срѣщо му единъ страшенъ левъ, който испървомъ притърча за да го раскъса; но като ся приближи до челоуѣка, спрѣ ся за да го поизглѣда, и като го позна че ѣ той, който му бѣше извадилъ търна отъ крака, доближи ся до него съ главѣтъ си клатешкомъ и съ опашкѣ махашкомъ за да му засвидѣтельствува удоволствието си, което имаше като го видѣ. Императорътъ, като видѣ туй, много ся почуди и като по-выка челоуѣка попыта го дали познаваше този левъ; отсѣданныйтъ му разказа исторіѣтъ си и Императорътъ го опрости.

ВЪЛКАНА.

Мигъръ Императоритѣ глѣдахъ когато раскъсвахъ звѣроветѣ осѣданнытъ, драга моя пріятелко? Струва ми ся, че туй ѣ было много свирѣпо.

УЧИТЕЛКА.

Да, драга моя; но най-гнушеното ѣ че и господ-жытѣ и повечето хора отивахъ да глѣдаты туй страшно позорище. Тамъ търчехъ тѣ като на опера или на комедіѣ; драго имъ бѣше да глѣдаты като ся борехъ челоуѣци, които наричахъ борители, и които за пары ся раскъсвахъ по нѣкогажъ на късове.

МАРІЯ.

Увѣрявамъ вы, драга моя пріятелко, че ми ѣ драго като ѣ съмъ ся родила между таквизи народи. Онзи день имаше двама челоуѣци, които ся біехъ подъ прозореца ми, азъ нерачихъ да ги глѣдамъ; но мойта отхранителка ми каза че ней ѣ было много мило да ги глѣда, защото никога туй не ѣ виждала: